

[Ole Vig Jensen]

Ole Vig Jensen (RV):

I Det Radikale Venstre deler vi den opfattelse, som i dag er gjort gældende af såvel ordføreren for forespørgerne som ministeren, nemlig at de midler, vi har til rådighed til uddannelse, først og fremmest må bruges til egentlige uddannelsesmæssige opgaver og mindre til administration og bygninger, selv om vi ikke skal bagatellisere den side af sagen, for det er selvfølgelig vigtigt at have en dygtig og virksomhedsfuld administration, og de fysiske rammer spiller naturligvis også en rolle. Men det er selvfølgelig rigtigt, at det er uddannelserne, som de fungerer, deres indhold og kvalitet, der er det væsentlige og det, vi må koncentrere os om også i vores måde at bevilge midler på.

Derfor kan jeg være enig med undervisningsministeren i, at det var meget lykkeligt, at man var i stand til her i det københavnske område at gennemføre en fornuftig og rationel løsning på de problemer, der knyttede sig til to seminarier her. Om det er en solstrålehistorie, er måske nok tvivlsomt, al den stund vi ved – andre ordførere har været inde på det – at der, hver gang vi foretager den slags betydelige omstillinger og sammenlægninger af institutioner, er en periode og somme tider en rigelig lang periode, hvor det kniber med at få tingene til at fungere tilstrækkelig tilfredsstillende. Men det tror jeg det kommer til at gøre her, og i hvert fald er det jo oplagt, som fremhævet af ministeren, at det betyder frigørelse af midler, som kan anvendes – går jeg ud fra – til andre vigtige uddannelsesformål; det kan i øvrigt være på samme område.

Jeg bemærker også, at der i det svar, som er givet til forespørgslen, og som jo går på besparelser i forbindelse med dette område, ikke er tale om besparelser og nedskæringer. Der er tværtimod tale om, at vi har været igennem en stadig udvikling, en stadig udbygning af hele dette område med stadig flere studerende.

Det fremgår da også, at der i dette år vil blive plads til yderligere hold på området, altså at vi kan rekruttere flere til dette område, som er overordentlig vigtigt. Jeg deler ganske den opfattelse, der er gjort gældende af mange og sagt faktisk lige så stærkt, at netop disse uddannelser, som rekrutterer pædagoger til at tage sig af vore mindste børns opvækst, er fundamentalt vigtige.

Det er også vigtigt, at vi er i stand til at give uddannelserne et sådant indhold, at vi kan tiltrække unge, og at der bliver tale om velkvalificerede ansøgere, netop ud fra det synspunkt at det er en meget vigtig opgave, de her går ind til.

Fru Ebba Strange gjorde nogle bemærkninger mere generelt om muligheden for eller retten til at stille forespørgsler i Folketinget, og jeg er helt enig med fru Ebba Strange i den måde, hun formulerede sig på, nemlig at det giver mulighed for at få en offentligt tilgængelig redegørelse og en offentlig debat om det rejste emne. Så langt så godt – det kan jeg også godt støtte, selv om jeg går ud fra, at fru Ebba Strange heller ikke hører til dem, der er uden betænkelighed ved de mange forespørgsler, som efterhånden løber over dagsordenen i den enkelte uge her i Folketinget.

Men der er et punkt, hvor jeg mener SF måske også i dag – det vil tiden vise – tør jeg sige kikser, og det er i henseende til, at forespørgselsdebatten absolut skal ende i en dagsorden. Jeg mener nemlig, det er meget nyttigt, at vi her i salen kan få disse lidt bredere og dybtgående debatter om forskellige emner, men at det altid kan skabe problemer, i det øjeblik man absolut vil have, at en forespørgselsdebat skal ende i en dagsorden.

Det får mig også til allerede nu på dette tidspunkt at sige, at vi ikke kan støtte det fremsatte dagsordenforslag, hvor velment det måske ellers er.

Der er en afgørende grund til, at vi stemmer imod forslaget, og den hænger sammen med, at forslaget indeholder et pålæg til regeringen om fremtidig at forelægge alle væsentlige reguleringer af de pædagogiske uddannelsers rammer og indhold for Folketinget. Hermed bevæger vi os lige på vej ind i den administrative del af det offentlige system, hvad jeg bestemt ikke mener vi skal. Vi har i øvrigt en tilbøjelighed til det i Folketinget – det erkender vi gerne – men vi vil ikke bidrage til det yderligere.

Der har været en diskussion om behovet for arbejdskraft i fremtiden, og i den forbindelse skal jeg sige, at jeg tror, det er rigtigt, som det er sagt, at behovet fortsat vil være stigende, om end jeg tror, der er mange overvejelser og efterhånden også mange spændende forsøg i gang med henblik på at give vore børn de bedst mulige opvækstbetingelser og ikke altid i de traditionelle former som bl.a. i institutioner.